

противъ единъ голѣмъ неприятелски транспортъ, който броехъ по вече отъ 1.000 кола, при което истрѣбили прикритието и взели транспорта, а Густавъ-Адолфъ въ туй време разбилъ отряда, който Валленщайнъ испратилъ да срѣщне транспорта.

Между това главнитѣ сили и отъ двѣтѣ страни стояли въ бездѣйствието. Густавъ-Адолфъ чакалъ съсрѣдоточението на силитѣ си, а Валленщайнъ прѣдположения успѣхъ отъ блокиранieto на шведската армия. Но, благодарение на благоразумната прѣдвидливостъ на Густавъ-Адолфа, въ Нюрнбергъ имало събрани толкова запаси съ храни, че нито шведската армия, нито жителитѣ на града отъ нищо не се нуждаяли до срѣдата на августъ. Въ началото на августъ Оксеншерна дошълъ въ Кинцингенъ на Майнъ съ войскитѣ, които билъ събралъ на Рейнъ и въ Елзасъ, съединилъ се въ Кинцингенъ съ часть отъ хессенскитѣ, пфалцскитѣ, шведскитѣ и долне-саксонскитѣ войски, а въ Виндсхаймъ съ Баннера и саксенъ-веймарския херцогъ Бернгарда, които дошли съ войски отъ Швабия и Бавария. Тогава Оксеншерна, като ималъ не по малко отъ 36.000 и не по вече отъ 40.000 души, тръгналъ къмъ Нюрнбергъ. Густавъ-Адолфъ излѣзълъ съ часть отъ армията да го срѣщне и взелъ мѣрки не само да се противудѣйствува на Валленщайна, но и да се нападне той въ случай, че атакува Оксеншерна. Обаче, по горѣизложенитѣ причини, Валленщайнъ ни най малко не прѣпятствувалъ на движението на войскитѣ на Оксеншерна и на съединението имъ съ Густавъ-Адолфа при Херцогенаурахъ. Слѣдъ съединението си съ Оксеншерна, Густавъ-Адолфъ ималъ вече около 50.000 души, а всичко войски и градски жители въ Нюрнбергъ и укрѣпения лагеръ, имало около 150 хиляди души. Съсрѣдоточението на

такова значително число хора въ Нюрнбергъ тогавъ, когато храна оставало вече малко, а околната страна била съвсѣмъ истощена, въ скоро време породило недостатъкъ въ храната и фуража, слѣдъ това гладъ, болѣсти и смъртностъ. Но армията на Валленщайна се намирала въ още по лошо положение. Слѣдъ присъединението на Фуггера къмъ Валленщайна съ 8.000 души отъ Бавария и слѣдъ испращанието на Голка съ 6.000 души въ Саксония, Валленщайнъ ималъ още около 60.000 души войски. Истощението на околната страна, успѣшното водение на малката война отъ шведитѣ и вземанieto отъ тѣхъ голѣмия транспортъ породили най послѣ въ Валленщайновата армия недостатъкъ въ всичко, гладъ, болѣсти и смъртностъ, въ още по голѣмъ размѣръ, отколкото въ шведската армия.

Между това, щомъ Оксеншерна се присъединилъ къмъ Густавъ-Адолфа, послѣдния, като ималъ вече почти равни сили съ Валленщайна и като прѣдвидѣлъ, че армията му въ скоро време все повече и повече ще се нуждае отъ храна, рѣшилъ да влѣзе съ Валленщайна въ бой, да се труди да го разбий или поне да го принуди да отстъпи, особено за туй, щото съ бездѣйствието си да не причини упадъкъ на духа въ войскитѣ. Съ тѣзи цѣль той излѣзълъ (на 21 августъ) отъ лагера си и се опитвалъ да измѣкне Валленщайна отъ позицията му. Но, като не успѣлъ въ това, той почналъ силно да обстрѣлва лагера на Валленщайна, взелъ съ бой Фюртъ и прѣминалъ прѣзъ рѣката Редницъ. Валленщайнъ се ограничилъ само съ това, че отвелъ часть отъ армията си по назадъ. Густавъ-Адолфъ се расположилъ при Фюртъ, укрѣпилъ позицията си и на 24 августъ атакувалъ Валленщайнова лагеръ. Но стрѣмнитѣ височини, на които той билъ расположенъ и по